

Evangelikus hírmondó

2020. – Húsvét

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XVIII. évf. 1. szám

Jézus feltámadt!

(Márk evangéliuma 16:1-8)

Jézus feltámadt! Jézus valóban feltámadt! ... csak még sokan nem tudják. Azok az asszonyok sem tudták húsvét hajnalán, pedig már föltámadt! Pedig Jézus nem csak nagypéntek fájdmájára, hanem húsvét csodájára is felkészítette őket. Számukra azon a reggelen csak a múlt létezett. A jövő nem, hiszen eltemették a reménységüket. Fájó szívvel, lelkük terhét hordva mentek a sír felé, céltudatosan tették a kötelességüket, hiszen be kell balsamozni drága halottukat. És ahogy közelednek a sírhoz, egyre csak a nagy kőről beszélnek, az akadályról, amivel ők nem tudnak megküzdeni. Nincs válaszuk az aggódó kérdésre: ki segít rajtunk?

Húsvét van, Jézus feltámadt, csak sokan még nem tudják. Tömegek ünnepelelnek ma húsvétot fájó szívvel, lelkük terhét hordva. S közben gondolkodnak. Talán éppen a kőről, az akadályokról, a bajokról, s aggódva kérdezik most maguktól és egymástól: mi lesz velünk? Mi lesz a szeretteinkkel? Mi lesz holnap? Hogyan oldjuk meg a ránk váró feladatokat? Ki fog segíteni a nagy bajunkon? Talán mi is ezek között a keresztyének között vagyunk. A múlt a biztos, a jövő kérdéses vagy akár félelmetes. Visszaemlékszünk, milyen jó volt, amikor szólt. Amikor nekünk szólt az evangélium. S milyen jó volt hinni, remélni. De lesz-e aki ma meg holnap átsegít a bajokon?

Kedves testvéreim! Krisztus feltámadt! Az Úristen eldöntötte, hogy kihozza őt a halottak hazájából. Eldöntötte és meg is cselekedte. Hát, döntsünk mi is! Elfogadjuk a feltámadt reménységet?

A reménységet, hogy csoda részesei lehetünk? Hogy valami sokkal szebb következik, amit már soha többé semmiféle gyász és baj nem húzhat keresztül, mert él az Úr, és Ő szolgál nekünk. S tekintetünket a fájdalmas, meghalt tegnapról az élő reménység felé fordítja. A húsvéti fényben élhető holnap és az örök jövő felé fordítja. Azon az első húsvét hajnalon döntött az Isten, a többi, a további választás már rajtunk múlik.

Az örömhír másik része az, hogy ezzel a feltámadt Jézussal lehet találkozni. Sőt, Ő maga hív és vár. Ahogy az ifjú, ott a nyitott sírban mondja: Jézus hív és vár. Sőt! Név szerint is hív. Pétert külön is hívja. Akinek leginkább szüksége van a hívásra, mert magától nem menne. Magától nem merne indulni, hiszen nagy a vétke. Hogy mehetne ő Krisztus után? Hiszen háromszor is megtagadta a mestert ő, a tanítvány. Hogy merne indulni külön hívás nélkül? De Jézus ezt tudja és hívja. Neki külön üzen: „Mondjátok meg a tanítványoknak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába!” Jézus Péternek külön üzen, neki személyesen szól, nehogy azt higgye, hogy neki nem szól a hívás. És közölünk se higgye senki, hogy neki nem szól a hívás.

Az asszonyok húsvét hajnalán hatalmas csoda részesei. Látják az üres sírt, hallják az isteni küldött szavát, a biztatást, és mégis félnek. Látnak, hallanak és mégis félnek. Valami hiányzik. Sokan a mai ünnepen is csak idáig jutnak: látják az ünnep jeleit, hallják a húsvéti hírt, és továbbra is félnek és hallgatnak, mint az asszonyok az üres sír mellett. És nem visszhangozza szívük, lelkük, és életük a húsvéti örömhírt. Pedig hallják. Miért? Azért, mert az üres sír még nem húsvét. ... csak ha hiszek.

Az asszonyok példája jól mutatja. Az üres sírtól még nem születik meg a hit. Kell hozzá híradás is. Ezért szólal meg az angyal. De az asszonyoknak még ez is kevés. Nekünk is kevés, mert nem lehet önerőből hinni. Még az igehirdetésből sem lehet hinni. Kevés az ünnep, kevés az emberi ékesszólás, a hithez Jézus kell maga.

Ő, személyesen. Vele kell találkozni. Nem elég az üres sír, és nem elég az angyali híradás. Vele kell találkozni. A templomban vagy otthon, vagy útközben, mindegy, hogy hol, de Vele kell találkozni. Nem megállni az ünnep külsőségeinél, nem megállni a mások szájából hangzó hitvallásnál. Nekünk személyes találkozás kell a feltámadott Jézussal. Az angyal megkérdezi az asszonyokat: „A názáreti Jézust keressétek, akit megfeszítettek? Nincs itt, feltámadt. Előttetek megy Galileába. Menjétek ti is! Ott meglátjátok, ahogy megígérte nektek!”

Mi nem a megfeszítettet keressük, hanem a feltámadottat. Ő meg minket keres. Találkozzunk Vele személyesen. Meglátjuk Őt, a feltámadottat. És ettől a találkozástól lesz boldog a húsvét és az élet. Csak ettől! De ettől igazán!

dr Zsednai Józsefné

Tudom, hogy van feltámadás!

Egy Rolf nevű fiúról szeretnék mesélni. Tíz éves korában az utcán töltötte ideje nagy részét. A háború után Berlinben is sok utcagyerek volt. A sok szörnyűség után ezek a srácok meglehetősen kemény szívvel éltek a bandaéletet. Verekedtek, loptak, cigarettáztak és ittak is. Érted? Tíz évesen? Sőt egy idő múlva hozzájutottak vacak, sokad osztályú kábítószerhez is.

Rolf nagyszüleit és rokonait kiirtották a nácik, mivel zsidók voltak. A szülei életben maradtak, de teljesen kiégtek, nem foglalkoztak fiukkal sem. Egyetlen perspektívának a „repülés” maradt és a homályos halál. Eddig nagyon lehangoló a történet, de másképp folytatódott.

Isten elküldött ezekhez a srácokhoz olyan keresztyéneket, akik nemcsak hittek a feltámadásban, hanem tudták is, hogy lehetséges. Akik túlláttak a külsőn. Akik nemcsak a kis gengsztereket látták, hanem a bennük rejlő új élet lehetőségét is.

Talán sejtitek a folytatást is. Igen, Rolf megismerte az őerte is meghalt és feltámadott Krisztust. Azt a Krisztust, aki átokká és bűnné lett az átok alatt szenvedő emberekért. Aki magára vette az egyes ember és a világ fájalmát, bűnét. Aki nemcsak „szövegelt” a szeretetről, nemcsak előadást tartott Istenről, hanem mindezt be is mutatta, megcselekedte. Ahogy a Jelenések könyvében is olvassuk, hogy vérével vásárolta meg az elveszett embereket az Isten számára. (Jel 5,9) Ma Rolf az egyik legjobb barátom, lelkes és hozzá hasonló gyermekeket, fiatalokat szeret oda Istenhez, a megoldáshoz, a feltámadáshoz. Járván Németországban a nevelőintézeteket, a városokat, utcákat. Keresi az elveszetteket, keresi a lelki-szellemi haldoklókat. Az ő számára sem egy elvont hittétel a feltámadás. Tudja, mert átélte. A feltámadás akkor lesz valósággá, ha valaki személyesen, belső emberében éli azt át.

A Biblia is erre biztat:

„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” (Ef 5,14)

Szeverényi János

Micsoda nagy nagyhét, és micsoda húsvét? Bezárt ajtók mögött vagyunk, a hatóságok és az egyház is azt kérte, hogy ha csak lehetséges, maradjunk otthon. Ott van szívünkben joggal az aggodalom, mikor támad még erőteljesebben a vírus, mi lesz szeretteinkkel közelben és távolban. Mikor mehetünk újra templomba, mikor vehetünk újra úrvacsorát. Ez a bezárt ajtó az evangéliumban is előbukkan, hiszen talán már nagypéntek este bezárkóztak a tanítványok, és még húsvétkor is zárt ajtók mögött voltak sokan, mert féltek, nem hittek a feltámadásban. És a János evangéliumának 20. fejezetének 19. versében azt olvassuk: „Jézus, bár zárva volt az ajtó, bement hozzájuk.” Meglátogatta őket. Megállt középen, és ezt mondta: „Ne féljétek!” A meglátogatás csodálatos alkalma ez. Milyen jó, amikor bezárt ajtók mögött is átélhetjük, hogy valaki meglátogat minket, egy jó barát egy telefonhívással, egy lelkes egy igehirdetéssel, amit elküld interneten, vagy bedob a postaládába, vagy az ifjúsági munkás, aki kerékpárral végig járja a falut vagy a kerületet és bedobálja a levélszekrényekbe az Evangélikus Élet legfrissebb számát. Meglátogathatjuk így egymást, de Jézus látogatása még kézzel foghatóbb, mert Ő ott van az otthonunkban, és ott is marad, és ezt mondja: „Én vagyok, ne féljétek! Békesség nektek!”

*Dr. Fabiny Tamás,
evangélikus elnök püspök*

Az orvos válaszol

Szia! Jézus vagyok. Gondoltam, rendben lesz a tegeződés, hiszen ismerlek már fogantatásod előttről. Látom, otthon vagy. Tetszik ez a „maradj otthon” kampányotok, és ahogy igyekeznek az Ember mindent megtenni a helyzet jobbra fordulása érdekében. Tetszik, hiszen én is ilyen vagyok. Szeretem, hogy hasonlítunk. Azoknak most talán nehezebb, akik nem maradhatnak otthon, mert dolguk van, sőt, feladatuk. Teljesen átérzem a helyzetüket, mert én is közéjük tartozom. Tudnod kell, hogy én sem maradhattam otthon. Ha a világmindenség egy kórház lenne, akkor a Föld volna a fertőző osztály. Itt volt rám szükség, hát jöttem. Még mindig itt vagyok! Szeretném, ha tudnád, hogy én építettem ezt az egész "kórházat", és benne ezt az osztályt is, amit Földnek neveztem el. Tudnod kell, hogy eredetileg nem a fertőzötteknek épült. Lakásnak terveztem, az itt élők számára. Csak később kellett kórházzá alakítani. Amikor ide kerültem, pont olyan lettem, mint bárki a kórtermekben. Egyetlen dolgot kivéve, én sohasem fertőződtem meg. Ember lettem. Az egyetlen egészséges, a sok beteg között. Tudsz követni? Mindig az volt a bajotok, hogy nem látjátok a főorvost. Azt mondtátok, biztosan elhagyta a kórházat, mert akkora a baj, hogy ezen már ő sem tud segíteni. Hát Ember lettem. Láthatóvá váltam, de még mindig nem láttatok. Maradtam távoli, láthatatlan... De az az igazság, hogy látható vagyok. Ti lettetek vakok, ezért nem ismertetek fel engem. Pedig nálam van a gyógyszer. Itt az ellenanyag. Ingyen van. Semmit nem kell érte fizetni. Van maszkom, kesztyűm, védőruhám, hogy ha meggyógyulsz, ne fertőződj meg újra. El kell mondanom neked, hogy ez a kórház dolog csak átmeneti állapot. Ez a hely nem az otthonod. Én azért jöttem, hogy meggyógyítsalak, és hazavigyelek. Most, hogy a tested nagyobb biztonságban reméled azzal, hogy otthon maradtál, itt lehetne végre az ideje annak, hogy a lelkedet is biztonságban tudd. Klassz a kampányotok jelmondata: „Maradj otthon!” De szeretném, ha megismernéd az én örök kampányom jelmondatát is: „Gyere haza!”

Pintér Béla

Ne tévelyegjetelek, Istent nem lehet megcsúfolni

Tévedni emberi dolog. Bocsánat, tévedtem – szoktuk mondani. Vannak komoly, életre szóló tévedések. Most Isten mondja és kéri, hogy ne tévedjetelek! Az örök élet dolgában ne tévedjetelek! Rettenetes dolog lenne, ha egy életen keresztül azt hinnéd, hogy rendben van minden. És döbbenet kellene majd megállapítanod, hogy tévedtem. Sokan mondják, hogy a halállal vége mindennek. Azután már megnyugszom. A halál nem pont, hanem vessző vagy kettőspont. A halál nem elalvás, hanem felébredés. Voltaire, a nagy francia költő haláláról olvastam, aki egy életen keresztül gúnyolta Istent, hogy nincs, amikor azután a küszöbön volt, egy kicsit már átlátott, és ezzel a kiáltással halt meg: „Örök élet van, de én elvesztem!”

Olyan biztosan kell tudnod, hogy Jézust elfogadtad Megváltódnak, amilyen biztosan tudod, hogy férfi vagy-e vagy nő. Milyen rettenetes lenne, ha valaki azt mondaná: tudom én, hogy hova jutok. Aztán kiderülne: „Nem mindenki, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megy be a mennyek országába, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akarátát.” (Mt 7:21)

Lehet Bibliával a kezedben elkárhozni, imádsággal a szádon elveszni. Lehet templomba járó élet mellett is elkárhozni. Egy vallás sem üdvözít, egy cselekedet sem. Jézus Krisztus az üdvözítő! Jézust megkérdezték egyszer, hol van Isten országa. Azt mondotta, nem itt, nem ott, hanem tibennetek van. Testvér, benned van? Mi van belül? Mennyország vagy pokol? Azt mondja az ige: aki hisz a fiúban, annak örök élete van. Már benne él a mennyben. Te ott élsz már?

Ebben a világban, amelyikben élünk, úgy látszik, hogy Isten csúfoltatik. De meg nem csúfoltatik. A Bibliát tudományosan csúfolják. Szemébe nevetnek Istennek, és Ő hagyja. Mennyire nevetségesnek van beállítva a becsületesség, a hűség, mennyire kigúnyolt a tisztaság. Egy társaságban a háziasszony, amikor asztalhoz akarta ültetni vendégeit, azt mondta, járuljatok az úr asztalához. Hogy volt bátorsága az Úrnak asztalát kicsúfolni? Hány iszákos mondta már, hát Jézus is borrá változtatta a vizet: volt bátorsága a szennyre ráhúzni Isten tiszta, szent igéjét.

Bizony, csúfoltatik Isten úton, útfélen, felnőttektől, gyerekektől, a világtól. De leginkább a vallásos emberektől. Mert kettős életünk megcsúfolása az Istennek. A templomban hallgatod az igét, otthon meg veszekszel. Amikor mondd, hogy legyen meg az Ő akarata, és közben véghezviszed a saját akarátod. Azt mondd, hogy milyen jó volna már a mennyben lenni, de ha jön a betegség, egy szalmaszálba is

belekapaszkodsz. Csúfoltatik Isten, mert életünk nem egyezik azzal, amit mondunk. Kinevetik a hitéletünket, mert látják fősvénységünket, anyagiasságunkat. Mert prédikál a cselekedet, és ott van a gyümölcs.

Isten csúfoltatik, de nem csúfoltatik meg. Mert mindennek a vége az Ő kezében van. Szeretném, ha fölnéznénk a keresztre: mégis csúfoltatik? Igen, de csak egyetlen egyszer! Akkor is teérted, meg értertem. Álltál-e már úgy a kereszttel, hogy érezted, ez a legnagyobb tévedés, és mégsem tévedés! Isten maga adta Jézust. Lépj rá arra az útra, amit Isten nyitott Fián keresztül a mennyországba!

Trausch Liza

Mi újság van (egy)házunk táján?

- a téli zúzmara sajnos kitörte a templom mögötti cseresznyefát. Rotter László és Karker Norbert a tél végén összefűrészték, illetve ledarálták a kidőlt fa ágait. Köszönjük!
- március 3-án Veszprém megye evangélikus lelkészei a tési parókián tartották hónap eleji munkaértekezletüket. Köszönjük mindazok segítségét, akik teremrendezésben, süteménysütésben és a vendéglátásban segédkeztek
- március 7-én gyülekezetünk lelkes férfitagjai előkészítették a hátsó épületrész padlását a nyárra tervezett tetőcserére. Az építési állványokat, a több évtizede ott lévő szénát, a felesleges lomokat, faanyagot a megfelelő helyre pakolták: Varga Lajos, Dávid Imre, Diósi Kálmán, Zugor István, Barta János, Bódai Sándor Szabó Norbert, Borbás Zsolt, Patonai Zoltán, Bódai László, ifj. Varga László, Varga László (a képen balról jobbra) Köszönjük munkájukat!

- a koronavírus okozta veszélyhelyzet miatt március 15. után minden istentisztelet, gyermekistentisztelet, bibliaóra és konfirmandus óra elmarad
- a Magyar Faluprogramon támogatást nyert programjaink (konfirmandus tábor, hittanos gyerekek családi kirándulása a Futura parkba) szintén halasztásra kerülnek
- a konfirmáció ünnepét május 24-re, a pünkösd előtti vasárnapra terveztük. A vírus terjedését látva valószínűleg ezt az ünnepet is később tartjuk meg.
- jó szívvel ajánljuk mindenki figyelmébe gyülekezetünk honlapját (tes.lutheran.hu), ahol az „Igehirdetések” fül alatt meghallgathatók lelkészünk igehirdetései, melyek a kijárási korlátozás ideje alatt is frissülnek, illetve a gyülekezeti Face Book oldalt ([facebook.com/Tesi Evangélikus Egyházközség](https://facebook.com/TesiEvangélikusEgyházközség)), ahol szintén friss tartalmak kerülnek megosztásra hétről-hétre
- **A FELTÁMADT KRISZTUSRA NÉZŐ HÚSVÉTOT KÍVÁNUNK MINDEN GYÜLEKEZETI TAGUNKNAK!**